

דף קמא.

עין משפט א.ב.ג. יו"ד סימן רצב סעיף ה

ה. ז. אם רצה ליקח האם ולשלח הבנים אינו רשאי ^ת.

שלחה וחזרה אפי' כמה פעמים, חייב לחזור ולשלחה ^א.

ה. ח. אם שלחה ונטל הבנים ואח"כ החזירן לקן וחזרה האם עליהן, פטור מלשלח ^ב.

עין משפט ה. יו"ד סימן רצב סעיף ו

ו. ט. נטל האם מעל הבנים ולא שילחה, ישלחנה ופטור ^ג.

דף קמא :

עין משפט א.ב. יו"ד סימן רצב סעיף ד

ה. ו. חתך כנפיה, ישהנה אצלו עד שיגדלו ואח"כ ישלחנה ^ד.

עין משפט ג. יו"ד סימן רצב סעיף ב

ב. ב. קן המזומן אצלו כגון יונים שדרכן לגדול עם בני אדם בבתים,

^ה. ת. משנה שם דף קמ"א ע"א.

לאו דוקא לשלח הבנים דהרי אם יכולים לפרוח פטור מלשלח, ומכאן כתב בראשון לציון להוכיח שאם באו שניהם כאחד אחד לקח האם והשני הבנים זה שלקח האם חייב לשלח והנוטל בנים פטור.

^א. הקשה הט"ז הרי אחרי שלחה פעם הראשונה זכתה לו חצירו בבצים והוי מזומן, וכתב דצ"ל דכאן מיירי שלא ברשותו, וכ"כ הש"ך בס"ק ט'.

^ב. אם לקח הבנים וזכה בהם אפי' החזירן אח"כ וחזרה האם פטור דהוי מזומן. ש"ך ס"ק י'.

^ג. ממלקות, אבל אסור לעשות כן לכתחילה, ואם מתה או שחטה קודם ששילחה חייב מלקות, כיון שאין בידו לקיים מצות שילוח. ש"ך ס"ק י"א.

^ד. משנה שם קמ"א ע"ב, ובב"מ ק"ב ע" וכתבנן, וכמו בסעיף ו'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

ואוויזים ותרנגולים שקננו בבית פטור^ה.

אבל יוני שובך ועלייה וצפורים שקננו בכלי חרס הבנוי בכותלים, או בבורות. וכן אוויזים ותרנגולים שקננו בפרדס^ו חייב בשילוח הקן, והוא שלא הוגבהה^ז האם מעל הביצים כלל מהרגע שהטילה אותם, שאם הוגבהה האם^ח מעליהם אם המקומות האלו שלו, זכתה לו חצירו והוי מזומן ופטור.

ח"מ סימן שע סעיף א

עין משפט ד.

א. יש דברים שאסרו חכמים משום גזל והעובר עליהם הרי זה גזלן מדבריהם^ט. כגון מפריחי יונים ומשחקים בקוביא, כיצד, לא יפריח אדם בתוך הישוב שהרי לוקח ממון אחרים שלא כדין משום כשהוא משלח זכר שיביא נקבה משובך אחר^י, או נקבה ותביא לו זכר, וה"ה בשאר חיות או עופות^כ, והעושה כן הרי זה גזל מדבריהם.

ה. דכתיב "כי יקרא פרט למזומן ואפי' לא הוגבהה מעליהן כיון שנזכרים ליקח מקרי מזומן.

ו. היינו בפרדס שאינו משתמר. ש"ך ס"ק ג' ממשמעות רש"י. ועיין בספר ראשון לציון.

ז. אפי' מאליה שאז אין כאן לומר שזכתה לו חצירו והו"ל מזומן דכיון שאסור לזכות בביצים כל זמן שהאם רובצת עליהם א"כ גם חצירו לא קנתה לו כיון דאיהו לא מצי לא זכי ליה חצירו. ש"ך ס"ק ד'.

ח. עד שתצא מתחת ידו כמו בסעיף ד'. ש"ך ס"ק ה'. ואם הוגבהה זכתה לו חצירו והוי מזומן. ועיין בספר ראשון לציון דהעלה שגם אחר פטור משילוח הקן, ולא רק לבעל החצר שזכתה לו חצירו, ולא כמי שרצה לחלוק ע"ש.

ט. רמב"ם פ"ו מגזילה הלכה ז', ממשנה בסנהדרין כ"ד ע"ב, ושם בדף כ"ח ע"ב מפריח יונים כדי להביא אחרים.

י. ואין זה גזל גמור שגם בעל השובך שבאים משם לא זכה בהם בקנין גמור שמעלמא באו אליו, אלא שחכמים אסרוהו משום סרך גזל. סמ"ע ס"ק א'.

כ. אבל בהמות אין דרכם להביא מהיערות אלא מבין שאר בהמות שיש להם בעלים ויש בזה גזל גמור חוץ משור הבר. סמ"ע ס"ק ב'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

